

PORSbladet

ORGAN FOR IDRETTSFØRENINGEN PORS

Nr. 2

Mars

1948

PÅSKE=LØPEREN

KÅSERI AV IRONICUS

Kjære lesere! La oss straks være enige om at påskeløperen kan og bør deles i to kategorier, og straks nu vet jeg at dere venter spent på den videre definisjon forat dere straks med deres saklige resonnement kan slutte dere til den mest sympatiske av disse grupper. For påsketur har vel de fleste vært på, en eller flere ganger. La meg derfor straks presentere den sympatiske påskeløperen for dere, altså den skikkelsen dere igrunnen alle mener å gjenkjenne dere i, men som allikevel opererer i en sørgelig, for ikke å si fredløs minoritet hver påske. Han ferdes på de mest stille og bortgjemte steder, trekker seg stadig lengre og lengre tilbake, men en vakker dag vil han stå overfor den samme skjebne som de amerikanske indianerstammer, en innsnevret liten hestehage, gjerdet opp med strenge reglemanger. Det er alt hva indianeren har igjen av sitt rike, det han oppdaget, eiet, det han levde for og levde med. Den virkelige påskeløperen er snart i samme hestehagen. Kulturen hugger også hans land opp som sjøen brykker av et isflak, og svingpjatting og hese grammofoner jager sitt bytte bort fra løypene med sitt malplasserte jammer. Det er selve eieren de jager, han som har oppdaget den og forstår å vurdere den, både dens gode og dårlige sider. Han som lytter med spenning etter det minste klunk fra en våyr bekk istedenfor Book Jensen's hjemmekjernede parallell mellom et slags musikk-maskineri, han som hilser hver

liten grein der illert spretter opp av snøteppet i sollia og myser forskrekket mot soldagen. Det er i korte trekk den riktige påskeløper han som uten å være blasfemisk, påskan er til for, han for hvem den er en dyrebar høytid.

Men la oss så kaste en lasso inn i den andre flokken og hale fram en usympatisk påskeløper, et medlem av tiden, en av dem med det ubevisste, territoriale krav, en av dem som med sine reiseeffekter og sin best kultiverte strupe griser til stillheten, og spjærer ren luft som om det skulle være amerikansk-importert bomullstøy. Den sympatiske påskeløper nevnte jeg i hankjønn, fordi det nødvendigvis er en han, en slags åndelig ein-støying, mens den andre gruppe like selvfølgelig teller begge kjønn. Dette på tross av deres protester om at denne løperen altså er et misfoster av min mer eller mindre markstukne fantasi. Denne påskeløper opptrer enkeltvis kun i de mest nødvendige ærend, ellers er de alltid å finne i flokker, sterkt beskjeftiget med å tiltrekke seg mest mulig oppmerksomhet. Det er verd å legge merke til at denne avart, fra de reiser hjemmefra om palmesøndag, til de returnerer 2. dag, ikke et øyeblikk kan tenke seg å unnvære sine store, prektige slalåmgamasjer med innviklede remmer og hemper, selv i tørre gater, på jernbanerestauranger eller på toget. Like sikkert hører sol-brilleblikket til denne framtoning. Kartmappen med det meget respektable turistkart over

Hardangervidda, er en like nødvendig følgesvenn ved en kafé-disk som portemoneen. Fotografiapparatet henger så selvfølgelig i sin rem rundt halsen, at man husker simpelthen ikke det er der før det dulter mot kikkertetuiet som selvsagt heller ikke viker plassen fra sin trofaste bærers hals. Ved siden av dette kommer så en finnekniv med reinsdyrskinn på sliren, et kompass med snor fra en lomme på brystet og gjerne et turistkrus av tre i beltet. I denne tilstand, raslende med saker og ting i remmer og snorer er denne påskeløper i sitt ess, og minner slett ikke så lite om en blikktoy-selgende fantekjerring fra Sorlandet. Apropos ess, så ville sikkert pointtabellen for bridge hatt en heldig plass i kartmappen.

Denne skrikende Asgardsrei som til slutt endelig retirerer toget til dets personales store lettelse, har på forhånd avtalt med hesteskyss til sitt videre bestemmelses-sted. Hvis du spør dem om de noen gang har følt gleden ved å bære børen sin selv et par mil, virkelig slite med den, kjenne musklene i aktivitet og bli trett, deilig og trett, da vil de kan hende løfte sin uunnværlige solbrille for å se bedre på deg, virkelig ransake deg som man ransaker en zoologisk kuriositet. Kjære, det er da ikke det som er påsketuren, vil de si! Men om du tar dem med opp i fjella en dag da nordosten er litt anpusten av seg, nar han gviner rundt nabbene som en sykkelpumpe, er ikke det heller påsketuren. Kanskje er det spennende til å begynne med, for man oppdager at man slett ikke kan snakke med hverandre, men når hakepartiet begynner å miste lysten til å lee på seg og nordosten spytter isnåler i ansiktet på deg, da er det da mildest talt ufyselig. Og dette er da slett ikke påsketuren. Dette å ta ryggtak med værgudene uten at det er nødvendig, det er da bare uhensiktsmessig sløsing med kreftene. Det finnes behageligere sløsing med disse, som f. eks. foks-trott. Det svake kjønn skal jeg stort sett forbigå i taushet. Hvem har ikke møtt dem når de sjagende og støvlesare, med surrealistisk flytende øynebryn og krokerte hudpreparater nedover en molefonken hake, vender tilbake fra sin første og eneste langtur, som de på forhånd har gledet seg så ubeskrivelig til. Spør dem om de har nytt dagen og vært ett med vidda, så vil en våt buksebak være det tause svar på den skjønn forening. Påsketuren, det er kappestriden i solveggen

om å bli brunest mulig, for den bruneste har liksom vunnet påsken. Nettopp brunfargen er blitt en malestokk for dens mer eller mindre heldige utfall. Det mest typiske eksempel er etterregningen av antall soldager på de forskjellige plasser. En frisk snøstorms varighet regnes ikke således i timer eller dager, men i antall vunne og tapte robbere. Hva er den trauste fjellbonden for disse menneskene mer enn han som bringer melken og har hugget veden? Hvem har studert hans ansikt annet enn for å misunne ham hans brunfarge, et ansikt som er spikket i bark og oljet etterpå. Hvem har sittet på en trebeina krokete krakk borti grua og pratet med gubben sjøl så en rent glemmer bymalet. Det er stoff, rikdom og tradisjon i folket så langt oppunder fjella. De kan sine bygdesoger, de gamle folkeviser, og de gamle sagnene lever enna i deres sinn. De liker å snakke om det, og da er de ikke lenger famølte. Gamle, gulnede papirer får titt se dagens lys, eller rettere kveldens tusmørke, for å dokumentere deres beretning, og de legges varsomt ned igjen, litt gulere, litt mer patinerte av parafinlampens stille os. Og gubben er blitt litt mer hoytidelig i røsten. Da er det en egen, dempet fin pastellmyk stemning over fjellstua som ingen gramofon kan make å surre til. Og man får følelsen av å komme i kontakt med de gamle tradisjoner som man ellers bare har lest om. Og det er så mange ting de kan berette om disse fjellfolk, om bjønn og storm, om skrømt og hulder. Det er nettopp noe av den avkoblingen vi trenger, og det er nettopp noe av sjarmen som gjør påsken til det den er for den virkelige påskeløper.

Hva så med Åsgårdsreien?

Ingen lover vil noen gang nekte dem deres forvrengte påsketilværelse, og deres penger er vel så gode som andres.

Intet monopol vil noen gang nekte dem deres bestillinger uken i forveien, og ingen kontroll vil noen gang ta fra dem gramfonene. De er frie og mangfoldige som kråkene, de er uønsket som trykkfeil i en bibel.

Ironicus.

Redaktør: ROLF NYGAARD

Abonnement kr. 5.— pr. år. Løssalg kr. 0.50 pr. stk.

Oslo, i mars —48.

Omkring «Kollen».

Ja, det ble bare med glimt i arets Holmenkollrenn, det er en kjennsgjærning. Tåkehavet lå så tett at jeg, på tross av en fin oversiktlig plass på sletta, bare så en eneste hopper fra hoppet til sletta — det var Arnold Kongsgard.

Lørdagens 17 kilometer gikk i stralende solskinn. Jeg hadde tatt post i løypa ved Tryvann, tett før innkomsten, og hadde anledning til å se de store gutta i aktivitet.

Og det var ikke smatterier. Spesielt svenskene naturligvis hadde en ypperlig teknikk. En kunne faktisk kjenne svenskene på lang avstand på sin ypperlige stil. De hadde en glidende rytme og et herlig stavarbeide. Det sa ut for meg som om mange av de norske løperne brukte staven for langt fremme. Man skulle jo tro at det er fra stavens loddrette stilling og bakover at de gjør nytte. Dessuten hadde de tendens til å gå for mye oppreist, en følge av å bruke for lange staver. Men bevares, en hel del av våre folk gikk ypperlig, det belyser kanskje best hvordan svenskene gikk. Lørdagens løp gikk i vanskelig føre med bløt snø, nesten sørpe i solsiden og tørr, fin snø i skogen og skyggesidene. Det var typisk smøringsføre.

Det pussige var at da jeg rant nedover «Korketrekkeren», etter rennet, sto jeg på Frognerseteren i strålende sol og vårvær og på farten nedover ble oppslukt av et kompakt tåkebelte på høyde med Midtstua. Søndag hadde altså taken trukket så høyt som Holmenkollen mens man oppe i ca. 400 meter igjen hadde fint solskinn.

Selve rennet ble først og fremst nasjonalsangenens renn, mere omfattende internasjonal deltakelse, og vi må begynne å hoppe om lørdagen for å bli ferdige.

En putter selvsagt lua i lomma i sånt internasjonalt uvær.

Ellers var det noe nytt av året «Holmenkoll-is». Typen var som våre gamle «Vare-

messe-kromvafler», d. v. s. vaflen var der men isen så en mindre til enn selve rennet. Også det russiske flagget, det har aldri valet i Holmenkollen før.

Men selve stemningen i bakken den svikter aldri. Rundt meg ble det spist, drukket, skrellet appelsiner og drukket igjen, denne gang noe annet.

Apropos appelsiner. Vi må be regjeringen bevilge valuta til innkjøp av appelsiner, slik at folk får en tildeling sånn på ettervinteren. Et Holmenkollrenn uten appelsinsall er utenkelig.

Det skulle være artig å vite på hvilket grunnlag Skiforeningen godkjenner kretsenes uttaking til rennet. For meg er det uforståelig at Grenlands representanter denne gang ble nektet å starte i full utstrekning, når Kongsberg alene stilte 18 mann av ulik kvalitet. Det forbauser meg at skikretsen tar imot slikt uten å mukke. Spesielt en av guttene som ble nektet, har jo i hele vinter vist at han tilhører våre beste spesialhoppere. Vi i «provinsen» kan ikke finne oss i å bli tilsidesatt på den maten som her er gjort. Og ikke bare her, men på alle mater må vi lide fordi vi er fra «provinsen».

Thorleiv.

Kontingenten for 1948

ma innbetales til «Ekko» innen april måneds utgang. Oversittes denne frist, vil bladet ikke bli tilsendt før kontingenten igjen blir betalt.

Redaksjonen.

SPORTSMANDEN'S

reportere og medarbeidere kjenner dere muligens ikke navnet på. For å gjøre kjent hvem som står bak avisens pseudonymer, bør dere huske disse:

Ar Ch = Arne Christiansen.

Chat = Carsten Matheson.

H-m = Per Hauge-Moe.

JAFR = Jon Fr. Løchen.

jaseur = Thv. E. Johnsen.

Jean = Jan Fr. Løchen.

M. E. = Martin Egeberg.
 Mr. Pepper = Einar Øiseth.
 Orient = Einar Øiseth.
 Pierre = Per Hauge-Moe.
 Pjo = Per Jorsett.
 Sjur = Odd Syvertsen.
 Thv. E. j. = Thorvald E. Johnsen.
 Tom-Mix = Per Hauge Moe.
 Øiz = Einar Øiseth.

En oppsang

som alle pors'ere må lære — bør vi ha. Er det noen som har poetiske anlegg så sett i gang.

Produktet bør passe til en melodi med futt og fart i.

Kom med forslag!

Ligaen

krever nok sitt av sine. Men for vi eventuelt kommer dit, er det mange harde matcher. I år gjelder det mer enn noengang før å være tidlig i form.

SPORTSUTVALGET

får sannelig vanskelige oppgaver i månedene framover. Det blir ikke anledning til å «prøve» stadig — en må nok i første omgang sette inn de spillere som har rutine og fighting spirit.

Et eksperiment kan bli kostbart, — for førstelagsspillere og poeng vokser ikke på trær! !

c—d.

Det var trist

at ikke Bjarne Olsen kunne være med i mesterskapet for seniors i mars. I år ville han uten tvil hatt store muligheter for topp-plasering, — og det ville passet meget godt nå. Vi får bare håpe at han blir så pass bra i hånden at han kan starte i stevner senere.

Willy Sveum

går også med skadet hånd, men den friske fighteren kommer nok igjen — og det for fullt også.

God bedring begge to!

Tungvektsklassen

i Pors er kanskje den sterkeste i landet. Ingen klubb kan stable på bena karer som Bjarne Olsen, Bjørnflaten og Stokke. Det vi mangler av gode folk i flue og bantam har vi sikkert fått igjen med renter i sværvekta! H—B.

Fra Fotballfronten.

Vintersesongen synger nå definitivt på sitt siste vers, og da begynner det å kribble faretruende i bena på alle fotballinteresserte, både aktive og passive. Sesongstarten nærmer seg med raske skritt — allerede 18. april haper vi å kunne spille den første treningskampen.

På stadion er allerede spillebanen is- og snøfri, men snøkantene ligger meterhøye rundt banen, så her trengs medlemmer som er villige til å ta et spatåk for å skynde på snøsmeltingen. Altså: mot fram på stadion alle som kan og ta et tak med, både aktive og passive.

Det kan vel være på sin plass å gi et litet glimt av de sesongforberedelser som hittil er gjort og et litet blikk framover på de kommende ukers arbeide.

Innendørstreningen har pågått siden de første dager av februar under gymnastikkinspektør Jac. Johansens ypperlige ledelse. Frammøtet var til å begynne med ikke så godt som ønskelig, men har tatt seg godt opp de siste uker. De aller fleste av de spillere som man må regne med å bruke i de første kamper har vært med hele tiden, og det tjener instruktøren til stor ære at ingen av de som har begynt å trene har gått trett, til tross for at Johansen har drevet temmelig hardt. Torsdag 19. mars instruerte Johansen antagelig for siste gang denne sesong, og det var bare ett ønske blant alle guttene: Velkommen igjen!

Påsken bringer et kjedelig aybrekk i treningen, men forhåpentlig får de som reiser vekk litt trening der de kommer, og de som blir hjemme er det meningen å samle til trening enten ute eller i klubblokalet. Etter påske er det så meningen å ta fatt på treningen utendørs for full kraft, — de aller fleste skulle nå ha fått et godt grunnlag å bygge på.

I vintermånedene har vi hatt flere medlemsmøter med god tilslutning. Vi har hatt fotballdiskusjon og diverse underholdning,

bl. a. har dr. Sivertsen holdt kåseri om trening og kondisjon, liksom han har hatt legeundersøkelse av gutte- og juniorspillere. Etter påske er det meningen at de øvrige spillere skal undersøkes. Det har vært holdt et par treningslangrenn for de aktive.

Junioravdelingen har begynt balltrening i klubblokalet, denne skal fortsette etter påske. Det er av stor betydning at ungguttene lærer seg det riktige spark på ballen og det er hensikten med denne treningen, slik at de kan arbeide lettere med å lære de tekniske finesser når utetreningen begynner.

Fotballgruppen skal i år ha følgende 7 lag i obligatoriske kamper: A, B, C, ungdoms-, junior-, gutte- og smaguttlag. Dertil muligens oldboyslag.

Det er innlysende at det kreves meget for å gjennomføre et slikt kampprogram, både sportslig og økonomisk, og uten velvillig medvirken av alle gode klubbmedlemmer går det ikke. Det er derfor om å gjøre at alle i kommende sesong er villige til virkelig å yte noe, både aktive og passive!

Det er rimelig at diskusjonen foran sesongen i første rekke dreier seg om hvorvidt A-laget kan greie å kvalifisere seg for eliteserien. Det er nå engang A-lagets prestasjoner som teller mest både sportslig og økonomisk, og med den spennende avslutning på kvalifiseringsserien som forestår i vår avdeling, vil interessen sikkert komme på toppen.

Den første seriekampen, mot Odd i Skien 2. mai, er litt av en «nøkkelkamp» for oss, og revansje for 0—1-nederlaget i fjor burde smake søtt! Den har betydning også som kretskamp, da både Pors og Odd har to napp i kretspokalen. Kan vi vinne denne kamp stiger sjansene for eliteserien betydelig, men selv med tap her er saken enda ikk avgjort.

Det er ikke tvil om at vi *kan* score minst 5 points på de gjenstående 3 seriekamper, — helst burde det bli 6 for å være helt sikre. Med det gode spillemateriell vi har nå burde det kunne gå, men det gjelder at alle, både de eldre og de yngre spillerne, går inn for det med glød og spillehumør.

De kamper som foreløbig er bestemt for A-laget er følgende:

18/4 mot Fram hjemme, 25/4 treningskamp, motstander ikke endelig bestemt, 2/5 mot Odd i Skien, 9/5 mot S. B. hjemme, 16/5 mot Ørn i Horten. Vi har tilgode

kamp mot Lisleby i Lisleby og mot Ørn hjemme. Disse vil bli fastsatt senere. 1. runde i N.M. spilles allerede 20/6 og vi håper her på en annen og bedre innsats enn i fjor.

Vi akter ikke å glemme de lavere lag, men noen arransjemanger utenom de obligatoriske kamper på forseseongen er enda ikke truffet.

Når spilleplanen er mere avklart, vil vi sørge for å få dem beskjefteget.

Vi har ligget i underhandlinger om en tur til Danmark og korrespondanse herom pågår. Det er diverse vanskeligheter for å få avvirket en slik tur og meget avhenger av de viktige kamper i serien.

Høstsesongen vil, uansett hvordan det går i seriekampene i vår, bli sterkt belastet med pliktkamper, så det blir vanskelig å få anbrakt noe privatarransjemang.

Som det vil framgå av ovenstående *kan* det bli en mer hektisk fotballsesong enn noen gang før i Pors' historie, og vi har hap og tro på at det *skal* bli det!

Vi i styrer og utvalg skal legge alt til rette så godt vi formår, og så gjelder det bare at alle vare aktive går inn med den rette interesse og den Pors'-ånd som har gitt seg så mange gode utslag tidligere.

Formannen og sekretæren.

25-års jubileum.

Den 2. januar 1948, kunne Pors skigruppe's junior- og gutteavd. feire 25 års jubileum — idet det første konstituerende møte ble holdt 2. januar 1923. Interessen for å få startet gruppen var meget stor, og det var hele 26 stk. som tegnet seg som medlemmer allerede første kvelden.

Som gruppns første form. ble valgt Per Walvick Nilsen. Kass.: Alf Jakobsen, og sekr.: Harald Dyras. Suppl. til styret ble Reidar Mørk.

På medlemsmøte, 4—1—23, i Maskinistforeningens lokaler — hvor også gruppen ble stiftet — ble Kr. Andersen valgt til oppmann. Det var til dette møte innkjøpt en del skiregler som guttene måtte betale med 0,50 kr. pr. stk.

Styret søkte straks om fylkesskirenn for gutter, og fikk dette innvilget av kretsen. Rennet ble holdt i Orebakken — som var gjort i stand for anledningen — den 18—3—23, etter å ha vært utsatt en tid på grunn av snømangel.

Et utdrag av beretningen for rennet.

Så skulle det være festdag for de minste utøvere for vår herlige skisport, og at dette renn var omfattet med kolossal interesse blant dem, bevises best ved at det var anmeldt 167 gutter i alderen fra 11—17 år. Til tross for at vi ikke hadde mer enn 8 dager å gjøre på, og at det av den grunn ikke var oppreklamert som ønskelig kunne være. Bakken hadde vi fått i utmerket stand ved iherdig arbeid både lørdag ettermiddag og søndag form. Den er jo ikke stor; men mange av deltagerne la til med sann fynd og klem at det var en lyst å se. Føret den dag var også skralt — med sol og varmegrader — men de fleste av de små var godt inne i smørekunstens hemmeligheter — for fart hadde de.

Publikum, som var fram møtt i et antall av 2—300 — fulgte de små løperes prestasjoner med levende interesse. Rennet ble greit og hurtig avviklet og uten et eneste uhell.

Premieutdelingen ble avholdt i «Salen» — hvor der også ble framvist en del lysbilder, med instruksjon av Kr. Andersen. Etterpå var det kaffe og kaker.

På premielisten finner vi følgende av «våre»: Kl. 15—17 år: 1. pr. Per Walwick Nilsen. — 2. pr. Aksel Fjeld. — 6. pr. Harald Dyrås.

I kl. 13—15 år: 5. pr. Olaf Andresen. — 10. pr. Olaf Kristoffersen. — Kl. 11—13 år: 2. pr. Harald Larsen.

Som vi ser var også våre gutter dengang frampå og høstet sølv.

Vi ser også av premielisten — navn som den dag i dag går igjen — nemlig: Altvedt, Ørn, Oredalen, Gjerpen Idrettslag og ellers flere som har vært med inntil for få år siden.

Rennet i år kunne derfor godt kalles et jubileumsrenn og det viser seg av protokollen at interessen for skisporten dengang gruppen ble startet, var like stor som nå — om ikke større. Mange er de løpere som gruppa har fostret gjennom årene, og ikke få av dem har kastet glans over klubben vår opp gjennom årene.

Vi vil her få gratulere dem som ennå er med — og gruppa med jubileet — og ønske dem lykke til framover.

Sekr.

Til pressen!

Vi kjenner alle pressens betydning for idrett og sport i sin alminnelighet. Kritikene er basert på saklighet, og det har lykkes de fleste aviser å skrive gode referater og kommentarer, for å gi publikum et reelt bilde av det sportslige nivå, og av styrkeforholdet mellom konkurrentene.

Klubbene og deres medlemmer anerkjenner fullt ut den insats sporsredaksjonene gjør. Og vi vet hvilken pris enkelte redaksjoner setter på klubbavisene.

Det er ikke alltid kritikken og klubbavisene er fylt av den tonen som faller i alles smak.

I et slikt internt blad er det ulike synsmer som hevdes, og som utelukkende passer for foreningens medlemmer.

En avis kan således sluke slike artikler som en riktig lekkerbiskken, uten å vite at den kan skade en forening og dens medlemmer hvis den offentliggjøres.

Av generalpreventive hensyn har en funnet å måtte anmode avisene om ikke å ta inn stykker eller utdrag av sadanne herfra, uten på forhand å bli meddelt tillatelse av klubbavisens redaksjon.

Dette er ikke for å gjøre avisene noen «bjørnetjeneste», men rett og slett for å gardere oss mot at artikler som ikke er egnet til det, blir offentliggjort i dagspressen.

Vi håper pressen forstår oss!

G—H.

VI GRATULERER

Johs. Bjørneflaten med uttaingen til treninga på Bislet.

Denne treningen kommer som kjent til å holde på til den 19. april under ledelse av treneren Noel Hamilton.

Ja, Johannes, her har du fått en stor oppgave — og vi er sikker på du vil klare den.

Lykke til!

porsgrunn porselen

elektrisk brent
90 % norsk

Velsmakende og næringsrik

Parkrestauranten A.S.
 PORSGRUNN

Alt i trykksaker

Andreas Jacobsens
 Boktrykkeri

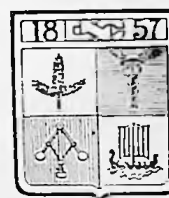
Porsgrunn Telef. 483

PORSGRUNN RING

Den norske Creditbank

PORSGRUNN

Aktiekapital og fond
 kr. 35.000.000,00

Alle deres bankforretninger utføres hos oss

**Orion kjem. Renseri &
 Farveri**

Renseriet: Tollbodgt. 21.
 Tlf. 585.

Filial: Stangsgt. — Tlf. 758.

Herr

Einar Halvorsen,

Tørmogt. 12

8

Vestsidens Skotøyforretning A.s

Torvet
V. Porsgrunn.
Telefon 441.

H. OLSEN V. PORSGRUNN
TELF. 188.

MANUFAKTUR — GARN — TRICOTASJE
KJOLER — KÅPER
*Sengeutstyr — Herreekvipering.
Arbeidsklær.*

Porsgrunn Samvirkeforretning

Avd. 1 — Telf. 229
Avd. 2 — Telf. 180.

M. M. IVERSEN

Etb. 1916.
— MØBELFORRETNING —
Snekker- tapetser- og og malerverksted.
V. Porsgrunn. Tlf. 508.

«**Ekko**» er stedet —

når det gjelder frukt- og tobakksvarer
Ukeblader — Pakke-ekspedisjon.
Telefonbox nr. 654.
Komm. for Norsk Tipping A/S

Kr. Knudsen & Co

DROGERI, FARVEHANDEL og
PARFYMERI
Telef. 571. V. Porsgrunn.

Frisk frukt for familien — hele året.

Magne Johansen

Spesialforretning for frukt- og grønnsaker.
Tlf. 399, Porsgrunn.

Bjarne Gordon Wright

Porsgrunn.
Tlf. 498.

Aut. Rørleggerforretning

H. Th. Hansens Eftf.

«APPA»
Tlf. 451.

Spesialforr. i Frukt og Tobakk

EN SOLID SKOTOY
hos

H. J. HALS

Storgt. 136.
Tlf. 609.

Hj. Hermansens eflg.

Tlf. 284.

— ALT I KOLONIAL —

Les sportssiden i

TA

Andr. Aasland

JERNVAREFORRETNING

— SPORTSARTIKLER —

O. Braarud

Kjøtt- og Pøseforretning
Øst og vest

Telefoner: 156 — 157 k — 257.

Lokaler utleies til møter.

Porsgrunn Sjømannshjem

Et godt spisested.